

[Tastesen]

med en masse forbudsbestemmelser og åbner dermed reklamedøren på klem. Regeringen griber forslaget med kyshånd. I regeringen ved man godt, at hvis reklamedøren først er åbnet, vil det kommercielle pres meget hurtigt flytte grænserne, reklamerne vil flyttes tættere og tættere på programmerne og vil efterhånden også præge programindholdet.

Det forslag, som hr. Bilgrav-Nielsen har påtvunget regeringen, vil nemlig ikke give de penge, der skal til for at finansiere TV 2. Den nyeste seerundersøgelse fra Danmarks Radio, fra februar 1986, viser, at det gennemsnitlige seertal før TV-Avisen er godt 400.000, og at det gennemsnitlige tal efter TV-Avisen er ca. 1,2 millioner. Det er på disse tidspunkter, man vil vise sine reklamespots, og tallene skulle så passe nogenlunde med forslagets beregninger.

Men, hr. kulturminister, har man fuldstændig glemt, at seertallet skal deles med Danmarks Radio, eller er man så optimistisk, at man tror på, at TV 2 helt vil kunne udkonkurrere Danmarks Radio? Har man ikke glemt at dividere med 2? Det vil da formentlig være sådan, at de to TV-stationer kommer til at dele seerne. Det er i hvert fald den lille tabel, og den synes ikke at være taget med i beregningerne i ministerens forslag.

Eller hvad mener kulturministeren om det løfte, som hr. Bilgrav-Nielsen gav sine vælgere i Koldingkredsen på et møde den 21. april i år, jeg citerer fra Jydske Tidende: »Vi har aldrig ønsket de reklamer, så derfor er vi i princippet også bedøvende ligeglade med, hvor mange penge de indbringer.« Hr. kulturminister, er det ikke for letsindigt at lave forlig med et parti, der siger ja, men mener nej?

Socialdemokratiet går nu til forhandlingerne i kulturudvalget med en positiv holdning til et TV 2. Vi vil give det radikale venstres medlemmer en chance for ikke at skulle begå vold mod deres inderste sjæl. Vi vil foreslå, at alt, hvad der vedrører reklamefinansiering, skal ud af lovforslaget. Vi vil være åbne over for forhandling om alle øvrige spørgsmål, og vi vil naturligvis stille forslag om alternativ finansiering. Vi har flere ideer, som vi godt vil have drøftet i udvalget.

Hvis et flertal i folketinget mener, at det af kulturpolitiske grunde er nødvendigt med et TV 2, vil socialdemokratiet ikke forsinke denne beslutning. Vi ønsker et TV 2, men det

skal ikke være afhængigt af kapitaltilførsel fra det private erhvervsliv.

Flemming Jensen (KF):

Må jeg sige i modsætning til hr. Tastesen, at vi fra det konservative folkeparti glæder os over, at der både hos ministeren, hos regeringspartierne og hos det radikale venstre har været vilje til at forhandle sig frem til et resultat, som vi finder rimeligt og rigtigt.

Det hænder, at folketinget bliver beskyldt for lovsjuskeri ved at haste ting igennem. Man kan med nogenlunde sikkerhed sige, at det i hvert fald ikke gælder behandlingen af TV 2. Det er belyst fra alle ender og kanter igennem en snes år eller så. Efter dette meget grundige arbejde – hvori hr. Tastesen jo også har deltaget, har jeg hørt – er man altså nået frem til et kompromis af en sådan karakter, at vi kan acceptere det.

Vi har fra konservativ side gennem årene haft nogle meget væsentlige ønsker i mediepoltikken. Vi har ønsket monopolbruddet for konkurrencens og alsidighedens skyld, og vi har ønsket en form for reklamefinansiering.

Med dette forslag får vi for det første monopolbruddet. Vi glæder os ikke mindst over den vægt, der i forslaget er lagt på nyhedsformidlingen. Vi ved selvfølgelig, som alle andre, at der ikke er censur i Danmarks Radio; men vi ved også, at jo flere der er til at udvælge fra informationsstrømmen, jo større skulle muligheden være for et alsidigt udvalg.

Det er jo rigtigt og meget ærligt, når TV-Avisen en gang imellem slutter sine udsendelser med, at studieværten siger: »Det var så, hvad vi havde valgt at bringe i dag«. Det var, hvad man havde valgt at bringe. Havde vi flere muligheder, havde der måske været andre ting, man havde bragt. Det giver en større alsidighed. I virkeligheden er én kanal jo faktisk relativt risikabel, al den stund demokratiet nu engang lever på valgmuligheder.

Vi hilser også med tilfredshed § 15 k, der slår fast, at TV 2 er en selvejende virksomhed, der skal lægge vægt på kvalitet, alsidighed og mangfoldighed. Vi håber og tror, at de regionale sendere kan bringe noget, Danmarks Radio ikke har kunnet – bl.a. afsløre